

Отчитайки вече приетия модел за разпределение на регионите от ниво 2 (NUTS2), считаме за критично важно да се вземе предвид, че обособяването на региони с изключително голям териториален и демографски обхват формира мащабни клъстери от общини с драстично различен икономически потенциал, инфраструктурни потребности и инвестиционни нужди. Поставянето им в обща конкурентна среда създава предпоставки за неравнопоставеност и задълбочаване на вътрешнорегионалните различия. При такава конфигурация специфичните приоритети както на по-малките, така и на по-големите общини могат да останат недостатъчно адресирани. Подобен подход не съответства на целите на регионалната политика, насочени към ефективно идентифициране и адресиране на специфичните потребности на отделните територии, а създава риск от липса на кореспондентност при посрещане нуждите на области с различни проблеми и индивидуални особености, в т.ч. - ограничава възможностите за адекватно финансиране на проекти с ключово значение за развитието на Област Пловдив и съседните ѝ територии.

Следва да се отчете и демографският дисбаланс, възникващ от факта, че с включването на Област Пловдив – вторият по големина икономически център в страната – се оформя регион за планиране с население над 2,3 милиона души, което е почти двойно повече спрямо останалите региони, вариращи между 1,3 и 1,4 милиона души. Допълнително предизвикателство произтича от спецификата на Община Пловдив, чиито административни граници съвпадат със строителните граници на самия град. Това традиционно ограничава възможностите за кандидатстване по редица програми, насочени към периферни или селски райони, въпреки че Пловдив изпълнява ежедневно функции на икономически, здравен, образователен и транспортен център за стотици хиляди жители на съседните общини.

Обръщаме внимание и на факта, че увеличаването на броя на общините в рамките на един Регионален съвет за развитие (РСР), в т.ч.. на “широкия състав” при приемането на решения по чл. 19, ал. 1, т. 3, създава риск от размиване на ресурсите и пренебрегване на проекти с висока обществена добавена стойност, чийто положителен ефект надхвърля общинските граници и подпомага цялостното регионално развитие, като, същевременно, засилва конкуренцията за ограничените финансови ресурси и оказва пряко въздействие върху процеса по приоритизиране на концепциите за ИТИ. Като втори по големина град в Република България, Пловдив обслужва значително по-широка функционална територия от административните си граници, поради което ограничаването на възможностите за достъп до финансиране би имало неблагоприятен ефект не само върху развитието на общината, но и върху развитието на целия регион в инфраструктурен и икономически план.

С оглед на факта, че новото райониране е вече прието, апелираме в процеса на изготвяне на последващите подзаконови актове, стратегии, методически указания, програмни документи, както и критериите за оценка на Концепциите за ИТИ да бъдат заложени ясни гаранции за балансирано разпределение на ресурсите. Изключително важно е да се предвидят критерии за подкрепа на градските ядра, които осигуряват услуги и заетост за широки функционални територии, както и механизми за предотвратяване на вътрешната непропорционална конкуренция.